

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „BOARD ZONE“ SKUNDO**

2021 m. sausio 29 d. Nr. S-12 (7-204/2020)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš pirmininko Evaldo Raistensko, narių Editos Galiauskaitės (pranešėja), Rasos Stravinskaitės, Andriaus Veniaus ir Vilmos Vildžiūnaitės, išnagrinėjo UAB „Board Zone“ (toliau – Pareiškėjas) 2020-11-26 skundą dėl Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Atsakovas, Muitinės departamentas, centrinis mokesčių administratorius) 2020-11-04 sprendimo Nr. 1A-207. Pareiškėjo direktorius V. G., Pareiškėjo advokatė Alina Mockevičienė ir Atsakovo atstovė A. P. 2020-12-22 dalyvavo Komisijos posėdyje nuotoliniu būdu.

Komisija n u s t a t ė :

Pareiškėjas nesutinka su Muitinės departamento sprendimu ir prašo Komisijos jį panaikinti.

Pareiškėjas aiškina, kad pačio „fizinio“ prekių pakrovimo į transporto priemonę v/n XXXXXX neorganizavo, prekių į transporto priemonę nekrovė ir jų pakrovime nedalyvavo, juo labiau nedavė ir negalėjo duoti UAB „Transekspedicija“ muitinės sandėliui nurodymo krauti prekes į minėtą transporto priemonę be muitinio patikrinimo bei neįforminus muitinės ir kitų privalomų dokumentų.

Pareiškėjas teigia, kad UAB „Transekspedicija“, kaip sandėlio savininkas, į savo sandėlį pagal 2019-03-12 Prekių saugojimo muitinės sandėlyje sutartį Nr. 793 įvežė kliento ne Sąjungos prekes – DEGTINĘ „KHMELNOJ RODNIK KHRUSTALNYI“ muitinio sandėliavimo procedūrai ir muitinio sandėliavimo procedūros vykdytojas – UAB „Transekspedicija“. Minėtos prekės 2019-11-29 apskaitytos muitinės sandėlio apskaitoje. Todėl, Pareiškėjo nuomone, prekės į muitinės sandėlį buvo padėtos laikantis muitų teisės aktuose nustatytų pareigų.

Pareiškėjas skunde pabrėžia, jog sutinkamai su 2019-03-12 Prekių saugojimo muitinės sandėlyje sutarties Nr. 793 9 p., muitinės sandėlis prekes iš muitinės sandėlio turėjo išduoti tik muitinei patikrinus ir teisės aktų nustatyta tvarka įforminus išduodamoms prekėms muitinės, transporto ir kitus jai privalomus pateikti dokumentus. Dėl kokių priežasčių muitinės sandėlis prekes išdavė be muitinio tikrinimo, neįforminus joms deklaracijos ir kitų privalomų pateikti dokumentų, neužregistravo prekių išgabavimo iš muitinės sandėlio fakto muitinės sandėlio apskaitoje, Pareiškėjas nežino. Pareiškėjas prekių iš muitinės sandėlio išdavime ir jų pakrovime į transporto priemonę (v/n XXXXXX) nedalyvavo, todėl jam neaišku, kuo remiantis Muitinės departamentas padarė išvadą, jog būtent Pareiškėjas nukreipė pakrautą transporto priemonę į muitinės sandėlio teritoriją.

Pareiškėjas pažymi, kad vien tik atžymos įvedimas „Softra“ kontrolės sistemoje (automatinio transporto priemonių numerių nuskaitymo programoje) apie transporto priemonės išleidimą, negali būti prilygintas prekių išleidimui iš muitinės sandėlio bei prekių paėmimui iš

muitinės priežiūros kaip jis suprantamas pagal Sąjungos muitinės kodeksą, nes leidimą transporto priemonei išvykti iš muitinės tikrinimo aikštelės gali duoti tik muitinės pareigūnas, atliekantis muitinį tikrinimą.

Pareiškėjas teigia, kad prie sudarytos su UAB „Transekspedicija Invest“ 2019-03-12 Negyvenamųjų patalpų nuomos sutarties Nr. 2019/03/12G2 yra pasirašęs trišalį susitarimą, kuriame paslaugų teikėjas – UAB „Transekspedicija“ vykdo automobilių įvažiavimo bei išvažiavimo į logistikos centro teritoriją priežiūrą bei apskaitą. Taigi, tikrinti ar transporto priemonės išvyksta iš teritorijos su krovinium ir dokumentais ar be jų, Pareiškėjas neįpareigotas.

Pareiškėjas skunde laikosi pozicijos, kad Muitinės departamentas netinkamai aiškina Sąjungos muitinės kodekso 79 straipsnio 3 dalies (c) punktą, pagal kurį skolininku muitinei laikomas asmuo, kuris įsigijo arba laikė atitinkamas prekes ir jų įsigijimo arba gavimo metu žinojo arba, yra pagrindo manyti, kad turėjo žinoti, kad muitų teisės aktais nustatyta pareiga nebuvo įvykdyta. Netenkinant bent vienos iš šių sąlygų, asmuo negali būti pripažįstamas privalančiu mokėti importo skolą muitinei minėtos nuostatos pagrindu (nurodo Europos Teisingumo Teismo 2004-09-23 sprendimą byloje Nr. C-414/02 ir 2005-03-03 sprendimą byloje Nr. C-195/03). Iš to seka išvada, kad nagrinėjamu atveju Pareiškėjas nebuvo nei šių prekių savininkas, nei įgijėjas, nei prekių gavėjas. Pakrovus prekes į transporto priemonę, v/n XXXXXX, vežėjas SIA „B2W“ perėmė šių prekių faktinę kontrolę. Pareiškėjas nebuvo šių prekių pervežimo užsakovas ir su vežėju SIA „B2W“ nėra susijęs. Kur, kam ir kada buvo nugabentos minėtos prekės, kur yra prekės bei, kas šiuo metu jomis disponuoja, Pareiškėjas nežino.

Pareiškėjas skunde, remdamasis Sąjungos muitinės kodekso 210 straipsniu, 211 straipsnio 1 dalies b punktu, 215 straipsnio 1 dalimi, 240 straipsnio 1 dalimi, 242 straipsnio 1 dalimi, daro išvadą, jog už tinkamą muitinio sandėliavimo procedūros užbaigimą atsakingi yra leidimo turėtojas ir šios procedūros vykdytojas. Šiuo atveju UAB „Transekspedicija“ yra muitinės sandėlio savininkas (leidimo turėtojas) ir muitinio sandėliavimo procedūros vykdytojas, kuri privalo vykdyti visus teisės aktų reikalavimus, susijusius su saugomomis muitinės sandėlyje prekėmis. Todėl, Pareiškėjo nuomone, būtent UAB „Transekspedicija“ atsakinga už tai, kad muitinio sandėliavimo procedūrai deklaruotos prekės buvo paimitos iš muitinės priežiūros (išleistos iš muitinės sandėlio), neįforminus joms kitos muitinės procedūros ar reeksporto, o Pareiškėjas be pagrindo laikomas pažeidęs Sąjungos muitinės kodekso 215 straipsnio 1 dalies nuostatas bei nepagrįstai pripažintas skolininku muitinei.

Pareiškėjas teigia, kad Muitinės departamentas nepagrįstai atsisakė stabdyti Pareiškėjo skundo nagrinėjimą iki bus priimtas procesinis sprendimas pagal Muitinės kriminalinės tarnybos atliekamą ikiteisminį tyrimą Nr. 02-4-00005-20. Muitinės departamentas pripažįsta, kad ikiteisminio tyrimo metu gali būti nustatytos faktinės aplinkybės, susijusios su deklaruotų prekių paėmimu iš muitinės priežiūros, tačiau nusprendžia, jog stabdyti skundo nagrinėjimą netikslinga. Pareiškėjas pažymi, kad Muitinės departamento minimi operatyvumo ir ekonomiškumo principai negali būti supriešinami su bendrųjų teisingumo, apmokestinimo aiškumo ir visuotinio privalomumo principų taikymu mokestiniuose santykiuose. Muitinės departamento atsisakymas stabdyti skundo nagrinėjimą pažeidžia Pareiškėjo interesus bei atima galimybę sulaukti teisingo, teisėto ir pagrįsto sprendimo kilusiame ginče, nes tyrimas atliktas nepilnai ir neobjektyviai. Nors vežėjas SIA „B2W“, kuris išgabeno prekes buvo žinomas mokestinio tyrimo metu, jo atsakomybės klausimas net nebuvo nagrinėjamas, o solidariu skolininku nuspręsta laikyti Pareiškėją, kuris neprivalėjo vykdyti pareigų, susijusių su prekėmis įforminta muitinės sandėliavimo procedūra.

Pareiškėjas skunde teigia, kad Muitinės departamentas nieko nepasisakė dėl Pareiškėjo skundo argumento, kad Vilniaus teritorinė muitinė konstatuodama, kad prekės buvo išgabentos iš muitinės sandėlio neįforminus kitos procedūros ar reeksporto, tuo pačiu teigia, kad transporto priemonės (v/n XXXXXX) vairuotojas po prekių pakrovimo gavo krovinio dokumentus bei leidimą išvykti. Ar krovinį lydintys dokumentai (įskaitant deklaraciją) iš viso buvo įforminti/išduoti, Pareiškėjas duomenų neturi, nes nei tyrimą atlikusi Vilniaus teritorinė muitinė,

nei Vilniaus rajono policijos komisariato 2-asis veiklos skyrius, jų išreikalauti iš prekių vežėjo SIA „B2W“ net nebandė.

Pareiškėjo nuomone, tik Muitinės kriminalinės tarnybos atliekamo ikiteisminio tyrimo Nr. 02-4-00005-20 metu turėtų būti pašalinti minėti prieštaravimai ir neaiškumai, nustatyti asmenys, atsakingi už prekių paėmimą iš muitinės priežiūros bei kitos, teisingam skundo išnagrinėjimui reikšmingos aplinkybės.

Remiantis išdėstytu, Pareiškėjas prašo Komisijos panaikinti ginčijamą Muitinės departamento sprendimą ir išreikalauti iš Muitinės departamento visą medžiagą, susijusią su skundžiamo sprendimo priėmimu.

Muitinės departamentas, išnagrinėjęs Pareiškėjo skundą dėl Vilniaus teritorinės muitinės 2020-07-24 patikrinimo ataskaitos (toliau – Patikrinimo ataskaita) Nr. 0VM320060M, patvirtino Patikrinimo ataskaitoje papildomai apskaičiuotus importo mokesčius, t. y. 23516 Eur importo pridėtinės vertės mokestį (toliau – PVM) ir 98181 Eur akcizą, 6863 Eur akcizų delspinigius, 1644 Eur importo PVM delspinigius ir 36509 Eur 30 proc. dydžio mokesčių baudą. Be to, Muitinės departamentas patvirtino Patikrinimo ataskaitoje įregistruotą solidariai UAB „Transekspedicija“ ir Pareiškėjui mokestinę prievolę.

Muitinės departamentas ginčijamame sprendime nurodo, kad Vilniaus teritorinė muitinė atliko Pareiškėjo ūkinės komercinės veiklos, jos apskaitos ir finansinės atskaitomybės patikrinimą, susijusį su muitinio sandėliavimo procedūros vykdymu pagal 2019 m. lapkričio 29 d. įformintą elektroninę importo deklaraciją (toliau – EID) Nr. 19LTVVC0100IM2D6426.

Muitinės departamentas nurodo, mokestinę prievolę Pareiškėjui atsirado už iš muitinės priežiūros paimtas muitinio sandėliavimo procedūrai (procedūros kodas – 7100) pagal EID Nr. 19LTVVC0100IM2D6426 deklaruotas prekes (DEGTINĘ „KHMELNOI RODNIK KHRUSTALNYI“, 40 proc., 1,0 L, 13398 butelių, bruto 21951 kg, neto 20673 kg, TARIC kodas 2208601100).

Sprendime nurodoma, kad Pareiškėjas pagal prekių saugojimo muitinės sandėlyje sutartį Nr. 793 (2019-03-12) šio ginčo prekes perdavė saugoti muitinės sandėliui (kodas VA0408), kurio savininkas UAB „Transekspedicija“. Prekėms buvo įforminta EID Nr. 19LTVVC0100IM2D6426 muitinio sandėliavimo procedūra (procedūros kodas 7100), prekės apskaitytos muitinės sandėlyje. 2020 m. sausio 3 d. muitinės sandėlio UAB „Transekspedicija“ tikrinimo metu buvo nustatyta, kad prekių muitinės sandėlyje nėra, prekėms nebuvo įforminti išgabenimo iš muitinės sandėlio dokumentai, žymų apie išgabenimą apskaitoje taip pat nėra.

Muitinės departamentas nurodo, kad vadovaujantis 2013-10-29 Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (toliau – Sąjungos muitinės kodeksas), 215 straipsnio 1 dalimi, išskyrus tranzito procedūros taikymo atvejus ir nedarant poveikio 254 straipsnio taikymui, specialioji procedūra pripažįstama įvykdyta, kai prekėms, kurioms buvo įforminta ta procedūra, arba perdirbtiems produktams įforminama kita muitinės procedūra, tos prekės ar produktai išvežami iš Sąjungos muitų teritorijos arba sunaikinami nepaliekant jokių atliekų, arba perduodami valstybės nuosavybėn pagal 199 straipsnį. Remiantis Sąjungos muitinės kodekso 79 straipsnio 1 dalies a punktu, importo skola muitinei, susijusi su prekėmis, apmokestinamomis importo muitu, atsiranda, jei neįvykdoma bent viena iš muitų teisės aktuose nustatytų pareigų, susijusių su ne Sąjungos prekių įvežimu į Sąjungos muitų teritoriją, jų paėmimu iš muitinės priežiūros arba su tokių prekių gabenimu, perdirbimu, saugojimu, laikinuoju saugojimu, laikinuoju įvežimu arba disponavimu jomis toje teritorijoje. Remiantis šio straipsnio 3 dalimi, skolininku laikomas bet kuris iš šių asmenų: a) asmuo, kuris privalėjo vykdyti atitinkamas pareigas; b) asmuo, kuris žinojo arba, yra pagrindo manyti, kad turėjo žinoti, kad muitų teisės aktais nustatyta pareiga nebuvo įvykdyta, ir kuris veikė asmens, privalėjusio įvykdyti tą pareigą, interesais arba kuris dalyvavo atliekant veiksmus, dėl kurių ta pareiga nebuvo įvykdyta; c) asmuo, kuris įsigijo arba laikė atitinkamas prekes ir jų įsigijimo metu arba gavimo metu žinojo arba, yra pagrindo manyti, kad turėjo žinoti, kad muitų teisės aktais nustatyta pareiga nebuvo įvykdyta.

Muitinės departamentas nurodo, kad Vilniaus teritorinė muitinė skundžiamoje ataskaitoje pagrįstai konstatavo, kad Pareiškėjas, žinodamas, kad muitų teisės aktais nustatyta pareiga muitinės sandėlyje saugomoms prekėms įforminti kitą procedūrą ar reeksportą, nebuvo įvykdyta, krovinį išleido iš muitinės sandėlio, tuo Pareiškėjas pažeidė Sąjungos muitinės kodekso 215 straipsnio 1 dalies nuostatas, o skolininku muitinei pripažintas remiantis Sąjungos muitinės kodekso 79 straipsnio 3 dalies c punktu.

Muitinės departamentas pažymi, kad nagrinėjamu atveju nėra ginčo, jog Pareiškėjas įvežė į UAB „Transekspedicija“ muitinės sandėlį ne Sąjungos prekes (DEGTINĘ „KHMELNOI RODNIK KHRUSTALNYI“), o 2019-12-04 gavęs iš krovinio disponento OOO „Maksplast“ užsakymą krovinį pakrauti į transportą priemonę v/n MA7981/V5469, organizavo krovinio pakrovimą ir nukreipė pakrautą automobilį į muitinės sandėlio teritoriją tolimesniam krovinio saugojimui, kol bus pateikti dokumentai muitinei. Mokesčių teisės prasme Pareiškėjas yra akcizais apmokestinamų prekių turėtojas/laikytojas. Vilniaus apskrities vyriausiojo policijos komisariato Vilniaus rajono policijos komisariato 2-ojo veiklos skyriaus 2020-01-16 nutarime Atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą (tyrimo medžiagos Nr. M-1-01-0288-20) užfiksuota, kad 2019-12-04 į sandėlį transporto priemonė v/n XXXXXX buvo įleista tik Pareiškėjo, apie tai padarius žymas informacinėje sistemoje. Nurodoma, kad pakrovus krovinį į transporto priemonę ir nukreipus ją į muitinės priežiūros aikštelę, įvyko klaida kuomet Pareiškėjo darbuotojai, tikėdamiesi, kad tą pačią dieną bus baigta krovinio muitinės procedūra, informacinėje sistemoje, padarydami žymą, suteikė teisę transporto priemonei v/n XXXXXX palikti muitinės sandėlį, tačiau klientui nepateikus dokumentų, muitinės procedūra nebuvo baigta. Todėl, daro išvadą, jog Vilniaus teritorinė muitinė tinkamai rėmėsi teisės aktų nuostatomis ir importo mokesčių skolą Pareiškėjo atžvilgiu įregistravo pagrįstai.

Sprendime Muitinės departamentas nurodo, kad netikslinga, neoperatyvu ir neekonomiška stabdyti Pareiškėjo skundo nagrinėjimą iki bus priimtas galutinis procesinis sprendimas pagal Muitinės kriminalinės tarnybos pradėtą ikiteisminį tyrimą Nr. 02-4-00005-20 pagal Pareiškėjo 2020 m. rugpjūčio 11 d. pareiškimą. Muitinės departamento nuomone, baudžiamojo proceso tvarka nustačius ir kitus asmenis, nagrinėjamu atveju atsakingus už prekių paėmimą iš muitinės priežiūros, būtų sprendžiamas jų solidarios atsakomybės klausimas, tačiau mokesstinės prievolės Pareiškėjo atžvilgiu toks faktas nepanaikintų.

Komisija k o n s t a t u o j a :

Pareiškėjo skundas iš dalies tenkintinas, ginčijamas Muitinės departamento 2020-11-04 sprendimas Nr. 1A-207 naikintinas ir Pareiškėjo skundas perduotinas Muitinės departamentui nagrinėti iš naujo.

1. Ginčas šioje byloje vyksta dėl Pareiškėjo atsakomybės bei mokesstinės prievolės įregistravimo solidariai jo atžvilgiu teisėtumo ir pagrįstumo, mokesčių administratoriui konstatavus, jog muitinės sandėlyje laikomos prekės buvo paimitos iš muitinės priežiūros.

2. Nagrinėjamu atveju nustatyta, jog pagal prekių saugojimo muitinės sandėlyje 2019-03-12 sutartį Nr. 793, sudarytą tarp UAB „Transekspedicija“ (muitinės sandėlio savininko) ir Pareiškėjo (disponento) 2019-11-29 Pareiškėjas perdavė muitinės sandėlio savininkui (UAB „Transekspedicija“) saugoti prekę – DEGTINĘ „KHMELNOI RODNIK KHRUSTALNYJ“ 40 proc., 1.0 L, 13398 butelių, TARIC kodas 2208601100, prekių bruto masė 21951 kg, neto – 20673 kg, kuriai įforminta elektroninė importo deklaracija Nr. 19LTVCO100IM2D6426 muitinio sandėliavimo procedūrai (7100). Muitinio sandėliavimo procedūros vykdytojas – UAB „Transekspedicija“. Prekę tą pačią 2019-11-29 dieną apskaityta muitinės sandėlio apskaitoje.

3. Byloje nustatyta, kad iki muitinio sandėliavimo procedūros įforminimo šioms prekėms buvo taikyta tranzito procedūra pagal T1 tranzito deklaraciją MRN 19LTVK200016CD4083, kuri užbaigta 2019-09-02 prekes padėjus į laikinojo saugojimo sandėlį pagal laikinojo saugojimo deklaraciją 19LTVR4000LS0084E9, o 2019-11-29 prekės padėtos į muitinės sandėlį, įforminus

aukščiau minėtą elektroninę importo deklaraciją 19LTVC0100IM2D6426 muitinio sandėliavimo procedūrai (7100).

3. Tranzito T1 deklaracijoje MRN 19LTVK200016CD4083 pardavėju/eksportuotoju nurodyta „PUP SLAVIANSKIJ PRODUKT“, Baltarusija, gavėju – GABRIEL TRANSPORT SERVICES LTD, Didžioji Britanija.

4. Laikinojo saugojimo deklaracijoje 19LTVR4000LS0084E9 siuntėju nurodyta ta pati įmonė „PUP SLAVIANSKIJ PRODUKT“, Baltarusija, gavėju – UAB „Transekspedicija“ (Board Zone), deklaraciją pateikiančiu asmeniu – UAB „Transekspedicija“, prekė – DEGTINĖ KHMELNOI RODNIK KHRUSTALNYI 40 proc., 1,0 L, 13398 BUT.

5. Iš patikrinimo medžiagos matyti, kad 2020-01-03 Vilniaus teritorinės muitinės krovinių posto „Žirmūnai“ (LTVR4000) pareigūnai UAB „Transekspedicija“ tikrinimo metu, mėginami vizualiai patikrinti prekę – DEGTINĖ „KHMELNOI RODNIK KHRUSTALNYI“ 40 proc., 1,0 L, 13398 butelių, TARIC kodas 2208601100 bei paimti jos mėginius, nustatė, kad šios prekės UAB „Transekspedicija“ muitinės sandėlyje nėra. Muitinės sandėlio apskaitoje ir muitinės deklaracijų apdorojimo sistemoje informacijos apie minėtos prekės išvežimą iš muitinės sandėlio nebuvo. Prekei neįforminti išgabavimo iš muitinės sandėlio dokumentai.

6. Vilniaus teritorinės muitinės 2020-07-24 patikrinimo ataskaitos išrašo Nr. OVM320060M nurodyta, kad Vilniaus teritorinė muitinė kreipėsi į UAB „Transekspedicija“ dėl dokumentų ir informacijos pateikimo 2020-01-09 raštu Nr. (8.1/22)-2V-445 ir paprašė pateikti įrodymus, kad minėtoms prekėms 2019-11-29 deklaruotoms elektroninėje importo deklaracijoje Nr. 19LTVC0100IM2D6426, muitinio sandėliavimo procedūra yra užbaigta, kaip tai numatyta 2013-10-09 Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, nustatančio Sąjungos muitinės kodeksą (toliau – Sąjungos muitinės kodeksas) 215 straipsnio 1 dalyje.

7. Iš Vilniaus teritorinės muitinės 2020-07-24 patikrinimo ataskaitos išrašo Nr. OVM320060M matyti, kad UAB „Transekspedicija“ 2020-01-29 raštu atsakė Vilniaus teritorinei muitinei ir nurodė, kad UAB „Board Zone“ (Pareiškėjas), nesilaikydama nustatytos tvarkos pateikti muitinės pareigūnams prekes ir dokumentus prieš išvežant jas iš muitinės sandėlio, 2019-12-04 savavališkai išsivežė prekes iš UAB „Transekspedicija“ muitinės sandėlio ir teritorijos. Informavo, kad ginčo prekes muitinės sandėlyje į transporto priemonę valst. Nr. XXXXXX pakrovė UAB „DIALOG. LT“. Nurodė, kad transporto priemonė valst. Nr. XXXXXX išvažiavo iš UAB „Transekspedicija“ teritorijos 2019-12-04 17:58, automobilį išleido UAB „Board Zone“ (Pareiškėjas) (vartotojas – XX@XX.lt), kuriam UAB „Transekspedicija“ suteikusi tokią teisę.

8. Iš bylos medžiagos matyti, kad UAB „DIALOG. LT“ 2020-05-26 raštu Nr. 05/26 paaiškino Vilniaus teritorinei muitinei, jog krovinyms į transporto priemonę valstybinis Nr. XXXXXX buvo pakrautas UAB „Board Zone“ (Pareiškėjo) užsakymu, kurio pagrindu surašė 2019-12-04 pakrovimo darbo lapą Nr. KROV/19/003239, už krovinio pakrovimo darbus UAB „DIALOG. LT“ 2019-12-11 UAB „Board Zone“ (Pareiškėjui) 578,20 Eur išrašė PVM sąskaitą faktūrą, serija DIAL Nr. 015260, kurią UAB „Board Zone“ (Pareiškėjas) apmokėjo vienu ar keliais tarpusavio piniginių reikalavimų įskaitymu.

9. Byloje nustatyta, kad Pareiškėjas Vilniaus teritorinei muitinei 2020-06-30 rašte Nr. BZ003 nurodė, jog 2019-12-04 iš krovinio disponento OOO „Maksplast“ gavo užsakymą pakrauti ginčo prekes į autotransporto priemonę valst. Nr. XXXXXX, kurios savininkas yra SIA „B2W“. Pareiškėjas prekių pakrovimo užsakymą išsiuntė UAB „DIALOG. LT“. Po krovinio pakrovimo automobilis buvo išsiųstas į muitinės sandėlio teritoriją, kol bus pateikti dokumentai muitinei. Pareiškėjui sužinojus, kad prekės išgabentos iš muitinės sandėlio neįforminus kitos muitinės procedūros ar reeksporto, jis 2020-01-07 kreipėsi į Vilniaus apskrities vyriausiąjį policijos komisariatą su pareiškimu ROIK Nr. 9920000001636 dėl savavališko krovinio pasisavinimo, tačiau Pareiškėjas gavo 2020-01-16 nutarimą atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą pagal minėtą 2020-01-07 jo pareiškimą.

10. Byloje taip pat nustatyta, kad Pareiškėjas papildomai pateikė Muitinės departamentui 2020-08-11 pareiškimo Muitinės kriminalinei tarnybai dėl ikiteisminio tyrimo pradėjimo kopiją, krovinio užsakovo OOO „Maksplast“ 2019-12-04 užsakymo pakrauti ginčo prekes į autotransporto priemonę valst. Nr. XXXXXX kopiją, Latvijos Respublikos transporto priemonės valst. Nr. MA7981 registracijos pažymėjimo kopiją, 2019-03-12 prekių saugojimo muitinės sandėlyje sutarties Nr. 793 kopiją, 2019-04-03 negyvenamųjų patalpų nuomos sutarties Nr. 2019/03/12 G2 priedo Nr. 4 kopiją ir Muitinės kriminalinės tarnybos Vilniaus skyriaus 2020-08-12 raštą Nr. (7.18/10) 10T-1282, kuriuo informuota, kad pagal minėtą Pareiškėjo 2020-08-11 pareiškimą yra atliekamas ikiteisminis tyrimas Nr. 02-4-00005-20 dėl nusikalstamos veikos, numatytos Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 199² straipsnio 2 dalyje.

11. Mokesčių administratorius, atsižvelgęs į tai, kad UAB „Transekspedicija“ kaip muitinės sandėlio savininkas ir muitinio sandėliavimo procedūros vykdytojas neįvykdė muitinio sandėliavimo procedūrai taikytinų reikalavimų ir tuo pažeidė Sąjungos muitinės kodekso 215 straipsnio 1 dalies ir 242 straipsnio 1 dalies nuostatas, konstatavo, kad prekių paėmimo iš muitinės priežiūros momentu atsirado importo skola muitinei, o vadovaudamasis Sąjungos muitinės kodekso 79 straipsnio 3 dalies a ir b punktais muitinės sandėlio savininką UAB „Transekspedicija“ laikė skolininku. Be to, mokesčių administratorius nustatęs, kad Pareiškėjas, žinodamas, kad muitinės sandėlyje saugomoms prekėms nebuvo įforminta kita procedūra ar reeksportas, tačiau išleisdamas automobilį su prekėmis iš muitinės sandėlio, pažeidė Sąjungos muitinės kodekso 215 straipsnio 1 dalies nuostatas, todėl vadovaudamasis Sąjungos muitinės kodekso 79 straipsnio 3 dalies 1 punktu Pareiškėją taip pat laikė skolininku. Mokesčių administratorius, vadovaudamasis Sąjungos muitinės kodekso 84 straipsniu, nurodė, jog UAB „Transekspedicija“ ir Pareiškėjas yra solidariai atsakingi už skolos sumokėjimą muitinei.

12. Pareiškėjas su tokia mokesčių administratoriaus pozicija nesutinka ir skunde Komisijai kelia klausimą dėl jo pripažinimo skolininku Muitinės kodekso 79 straipsnio 3 dalies c punkte nurodytu pagrindu. Jo nuomone, pagal Muitinės kodekso 79 straipsnio 3 dalies c punktą asmuo laikomas skolininku, kai įsigyja arba gauna/laiko atitinkamas prekes, kurios jų įsigijimo arba gavimo metu jau buvo paimitos iš muitinės priežiūros, ir dėl to skola muitinei jau yra atsiradusi. Be to, Vilniaus teritorinė muitinė ataskaitoje konstatavo, kad skola muitinei atsirado tuo momentu, kai prekės buvo paimitos iš muitinės priežiūros, t. y. tada, kai prekės išvežtos iš UAB „Transekspedicija“ teritorijos. Atkreipia dėmesį, kad skolos muitinei atsiradimo momentu Pareiškėjas nebuvo prekių įgijėjas, prekių gavėjas, nebuvo šių prekių pervežimo užsakovas, su vežėju SIA „B2W“ nėra susijęs, nežino, kur, kam ir kada buvo nugabentos prekės bei kas šiuo metu jomis disponuoja. Tuo labiau prekių iš muitinės sandėlio Pareiškėjas neišleidinėjo, jų savavališkai neėmė ir nekrovė. Pareiškėjas nesutinka, kad vien tik atžymos įvedimas „Sofra“ kontrolės sistemoje apie transporto priemonės išleidimą sudaro pagrindą Pareiškėją pripažinti pažeidusiu Sąjungos muitinės kodekso 215 straipsnio 1 dalies nuostatas ir pripažinti skolininku vadovaujantis Sąjungos muitinės kodekso 79 straipsnio 3 dalies c punkto nuostatomis ir solidariu su skolininku pagal Sąjungos muitinės kodekso 84 straipsnį.

13. Pareiškėjo atstovas skunde ir Komisijos posėdžio metu akcentavo, kad Muitinės departamentas nepagrįstai atsisakė stabdyti Pareiškėjo skundo nagrinėjimą iki bus priimtas procesinis sprendimas pagal Muitinės kriminalinės tarnybos atliekamą ikiteisminį tyrimą Nr. 02-4-00005-20.

14. Ginčo laikotarpio galiojančio 2013-10-09 Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, nustatančio Sąjungos muitinės kodeksą, 210 straipsnis nurodo, jog prekėms gali būti įformintos specialiosios procedūros, priskirtinos kuriai nors iš šių kategorijų: a) tranzito, kuriai priskiriamos išorinio ir vidinio tranzito procedūros; b) saugojimo, kuriai priskiriamos muitinio sandėliavimo ir laisvosios zonos procedūros; c) konkretaus naudojimo, kuriai priskiriamos laikinojo įvežimo ir galutinio vartojimo procedūros; d) perdirbimo, kuriai priskiriamos laikinojo įvežimo perdirbti ir laikinojo išvežimo perdirbti procedūros. Pagal minėto Sąjungos muitinės kodekso 237 straipsnio 1 dalį įforminus saugojimo procedūrą ne Sąjungos prekės gali būti saugomos Sąjungos muitų teritorijoje joms netaikant importo muitų; kitų

privalomųjų mokėjimų, numatytų kitose atitinkamose galiojančių teisės aktų nuostatose; prekybos politikos priemonių, jeigu jomis nedraudžiama įvežti prekių į Sąjungos muitų teritoriją arba išvežti iš tos teritorijos. Pagal Sąjungos muitinės kodekso 211 straipsnio 1 dalies b punktą norint naudoti sandėlius prekių muitiniam sandėliavimui, išskyrus atvejus, kai sandėlio turėtojas yra pati muitinė, reikia muitinės leidimo. Įforminus muitinio sandėliavimo procedūrą, ne Sąjungos prekės gali būti muitinei prižiūrint saugomos patalpose ar kitose vietose, kurias muitinė leido naudoti prekių saugojimui taikant tą procedūrą (toliau – muitinės sandėliai) (Sąjungos muitinės kodekso 240 straipsnio 1 dalis). Muitinės sandėliai gali būti tokie, kuriuos prekių muitiniam sandėliavimui gali naudoti bet kuris asmuo (atvirieji muitinės sandėliai), arba tokie, kuriuos prekių saugojimui gali naudoti tik leidimo taikyti muitinio sandėliavimo procedūrą turėtojas (uždarieji muitinės sandėliai) (Sąjungos muitinės kodekso 240 straipsnio 2 dalis).

Sąjungos muitinės kodekso 242 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad leidimo turėtojas arba procedūros vykdytojas užtikrina, kad prekės, kurioms įforminta muitinio sandėliavimo procedūra, nebūtų paimitos iš muitinės priežiūros (a punktas); ir vykdomos pareigos, susijusios su prekių, kurioms įforminta muitinio sandėliavimo procedūra, saugojimu (b punktas). Be to, procedūros vykdytojas atsako už pareigų, susijusių su muitinio sandėliavimo procedūros įforminimu prekėms, vykdymą (sąjungos muitinės kodekso 242 straipsnio 3 dalis).

Pagal Sąjungos muitinės kodekso 215 straipsnio 1 dalį, specialioji procedūra pripažįstama įvykdyta, kai prekės, kurioms buvo įforminta ta procedūra, išvežamos iš Sąjungos muitų teritorijos arba sunaikinamos nepaliekant jokių atliekų, arba perduodamos valstybės nuosavybėn pagal 199 straipsnį. Importo skola muitinei atsiranda, jei neįvykdoma bent viena iš muitų teisės aktuose nustatytų pareigų, susijusių su ne Sąjungos prekių įvežimu į Sąjungos muitų teritoriją, jų paėmimu iš muitinės priežiūros arba su tokių prekių gabenimu, perdirbimu, saugojimu, laikinuoju saugojimu, laikinuoju įvežimu arba disponavimu jomis toje teritorijoje (sąjungos muitinės kodekso 79 straipsnio 1 dalies a punktas). Skolos muitinei atsiradimo laiku laikomas vienas iš šių momentų: a) kai neįvykdoma arba nustojama vykdyti pareiga, kurios nevykdymas nulemia skolos muitinei atsiradimą; b) kai prekėms įforminama atitinkama muitinės procedūra, jeigu po to nustatoma, kad iš tikrųjų nebuvo įvykdyta sąlyga, kurią privaloma įvykdyti įforminant prekėms tokią procedūrą arba taikant su prekių galutiniu vartojimu susijusį neapmokestinimą muitu arba apmokestinimą taikant sumažintą importo muto sumą (Sąjungos muitinės kodekso 79 straipsnio 2 dalis). Skolininku 79 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytu atveju laikomas bet kuris iš šių asmenų: a) asmuo, kuris privalėjo įvykdyti atitinkamas pareigas; b) asmuo, kuris žinojo arba, yra pagrindo manyti, kad turėjo žinoti, kad muitų teisės aktais nustatyta pareiga nebuvo įvykdyta, ir kuris veikė asmens, privalėjusio įvykdyti tą pareigą, interesais arba kuris dalyvavo atliekant veiksmus, dėl kurių ta pareiga nebuvo įvykdyta; c) asmuo, kuris įsigijo arba laikė atitinkamas prekes ir jų įsigijimo arba gavimo metu žinojo arba, yra pagrindo manyti, kad turėjo žinoti, kad muitų teisės aktais nustatyta pareiga nebuvo įvykdyta (Muitinės kodekso 79 straipsnio 3 dalis). Pagal Sąjungos muitinės kodekso 84 straipsnį, jeigu importo ar eksporto muto sumą, atitinkančią vieną skolą muitinei, privalo sumokėti keli asmenys, jie solidariai atsako už tos sumos sumokėjimą.

Taigi, pagal Sąjungos muitinės kodekse reglamentuotą muitinio sandėliavimo procedūrą, muitinės sandėlyje leidžiama laikyti neapmokestinant importo muitais ne Sąjungos prekes. Tačiau pagal Muitinės kodekso 79 straipsnio 1 dalies a punktą importo skola muitinei atsiranda, kai neįvykdoma viena iš pareigų, nustatytų prekių paėmimui iš muitinės priežiūros taikomuose muitų teisės aktuose, o skolininku 79 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytu atveju laikomas bet kuris iš šių asmenų, nurodytų 79 straipsnio 3 dalies a, b ir c punktuose.

15. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (toliau – ESTT) išimtinė kompetencija – ES teisės aiškinimas. Atkreiptinas dėmesys, jog 2013-10-09 Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013, nustatantis Sąjungos muitinės kodeksą, skirtas 2008-04-23 Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 450/2008, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą (Modernizuotas muitinės kodeksas) ir 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, naujai teisės aktų redakcijai išdėstyti,

todėl, Komisijos nuomone, ESTT jurisprudencijoje pateiktos Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 ir Reglamento (EB) Nr. 450/2008 normų aiškinimo ir taikymo taisyklės iš esmės yra aktualios atskleidžiant ir Reglamento (ES) Nr. 952/2013 nuostatų turinį.

16. Kaip matyti iš suformuotos Teisingumo Teismo jurisprudencijos, Reglamente Nr. 952/2013 pateiktą sąvoką „paėmimas iš muitinės priežiūros“ reikia suprasti kaip apimančią bet kokį veiksmažodį ar neveikimą, kuris yra kliūtis, nors tik trumpai, kompetentingai muitinei priėti prie muitinės priežiūroje esančios prekės ir atlikti muitinės teisės aktuose numatytus tikrinimus (2017-11-22 sprendimo *Aebtri*, byloje C-224/16, 93 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija ir 2020-03-04 sprendimo „*Schenker*“ *EOOD*, byloje C-655/18, 27 punktas). Iš suformuotos Teisingumo teismo jurisprudencijos matyti, kad prekės paėmimas iš muitinės priežiūros galimas tik tuomet, kai įvykdytos objektyvios sąlygos, pavyzdžiui, fizinis prekės nebuvimas patvirtintoje saugojimo vietoje tuo metu, kai muitinė ketina patikrinti minėtą prekę (2014-06-12 sprendimo *SEK Zollagentur*, byloje C-75/13, 31 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija ir 2020-03-04 sprendimo „*Schenker*“ *EOOD*, byloje C-655/18, 30 punktas). Darytina išvada, kad leidimo steigti muitinės sandėlių turėtojo atsakomybę prekių, kurioms taikoma muitinio sandėliavimo procedūra, paėmimo iš muitinės priežiūros atveju yra objektyvaus pobūdžio ir todėl nepriklauso nuo šio savininko ir trečiųjų asmenų veiksmų (2020-03-04 sprendimo „*Schenker*“ *EOOD*, byloje C-655/18, 31 punktas).

17. Taigi, Komisija daro išvadą, kad nagrinėjamu atveju muitinės pareigūnams nustačius, kad importo muitais apmokestinama prekė – DEGTINĖ „KHMELNOI RODNIK KHRUSTALNYJ“ 40 proc., 1.0 L, 13398 butelių, buvo paimta iš muitinės priežiūros, Muitinės departamentas pagrįstai konstatavo, jog UAB „Transekspedicija“ kaip muitinės sandėlio savininkas ir muitinio sandėliavimo procedūros vykdytojas neįvykdė muitinio sandėliavimo procedūrai taikytinų reikalavimų, todėl prekių paėmimo iš muitinės priežiūros momentu atsirado importo skola muitinei vadovaujantis Sąjungos Muitinės kodekso 79 straipsnio 1 dalies a punktu ir 2 dalies a punktu.

18. Kaip minėta, Pareiškėjas kelia klausimą dėl jo pripažinimo skolininku Sąjungos Muitinės kodekso 79 straipsnio 3 dalies c punkte nurodytu pagrindu.

19. Sąjungos muitinės kodekso 79 straipsnio 3 dalies a, b ir c punktuose importo muitų skolininkai išvardyti gana plačiai. Be asmens, kuris privalėjo įvykdyti atitinkamas pareigas (79 straipsnio 3 dalies a punktas), skolininku yra nurodomas asmuo, kuris įsigijo arba laikė atitinkamas prekes ir jų įsigijimo arba gavimo metu žinojo arba, yra pagrindo manyti, kad turėjo žinoti, kad muitų teisės aktais nustatyta pareiga nebuvo įvykdyta (79 straipsnio 3 dalies c punktas).

20. Taigi, vis dėlto, norint laikyti atitinkamas prekes įsigijusius arba laikiusius asmenis skolininkais vadovaujantis Sąjungos muitinės kodekso 79 straipsnio 3 dalies c punktu, turi būti nustatoma, kad pirma, asmuo tikrai įsigijo ir laikė prekes ir, antra, įsigydamas arba gaudamas šias prekes asmuo žinojo arba pagrįstai turėjo žinoti, kad prekės buvo paimtos iš muitinės priežiūros. Muitinės kodekso 203 straipsnio 3 dalies trečioje įtraukoje kalbama apie asmenį, kuris, nors ir nėra prekes iš muitinės priežiūros neteisėtai paėmęs ir taip skolai muitinei leidęs atsirasti asmuo, pats neprivalantis atlikti muitinio įforminimo operacijų, buvo susijęs su neteisėtu paėmimu iš muitinės priežiūros arba prieš jį, arba iškart po jo, nes įsigijo krovinį arba laikė jį (2017-11-22 sprendimo *Aebtri*, byloje C-224/16, 105 punktas).

21. Antroji iš Muitinės kodekso 203 straipsnio 3 dalies trečioje įtraukoje numatytų sąlygų susijusi konkrečiai su tuo, kad įsigydamas arba gaudamas aptariamą krovinį gavėjas žinojo arba pagrįstai turėjo žinoti, jog tas krovinyš nebuvo pateiktas paskirties muitinės įstaigai, todėl nebuvo sumokėti muitai ir mokesčiai, kurie galbūt turėjo būti sumokėti. Taigi statusas „skolininkas“ pagal Muitinės kodekso 203 straipsnio 3 dalies trečią įtrauką siejamas su sąlygomis, pagrįstomis subjektyviu vertinimu, t. y. tuo, kad fiziniai arba juridiniai asmenys sąmoningai dalyvavo įsigyjant arba laikant prekes, paimtas iš muitinės priežiūros (2017-11-22 sprendimo *Aebtri*, byloje C-224/16, 106 punktas).

22. Mokesčių administratorius nurodo situaciją, kad Pareiškėjas yra laikomas skolininku pagal Sąjungos muitinės kodekso 79 straipsnio 3 dalies c punktą, nes prekių išvežimo iš muitinės sandėlio metu žinojo arba, yra pagrindo manyti, kad turėjo žinoti, kad muitų teisės aktais nustatyta pareiga muitinės sandėlyje saugomoms prekėms nebuvo įvykdyta, tačiau krovinių išleido iš muitinės sandėlio.

23. Tačiau, Komisijos nuomone, tokia situacija netenkina ir nepagrindžia Sąjungos muitinės kodekso 79 straipsnio 3 dalies c punkte esančių sąlygų, nes turi būti nustatyta, kad pirma, asmuo tikrai įsigijo ir laikė prekes ir, antra, įsigydamas arba gaudamas šias prekes asmuo žinojo arba pagrįstai turėjo žinoti, kad prekės buvo paimitos iš muitinės priežiūros. Šiuos aspektus turi nustatyti ir įrodyti mokesčių administratorius. Kadangi nagrinėjamu atveju mokesčių administratorius netinkamai grindė 79 straipsnio 3 dalies c punkte esančių sąlygų taikymą, nepakanka padaryti išvadą, jog Pareiškėjas laikomas skolininku nurodytu pagrindu.

24. Taigi, kadangi mokesčių administratorius šiuo atveju netinkamai grindė savo išvadą dėl Pareiškėjo laikymo muitinės skolininku pagal Sąjungos muitinės kodekso 79 straipsnio 3 dalies c punktą, todėl mokestinis ginčas šioje dalyje turi būti išnagrinėtas iš naujo. Tik surinkus ir įvertinus visus aukščiau nurodytus reikšmingus bylai įrodymus, darytina vienareikšmiška išvada dėl Pareiškėjo atsakomybės bei mokestinės prievolės įregistravimo jo atžvilgiu teisėtumo ir pagrįstumo. Dėl šios priežasties Muitinės departamento sprendimas naikintinas, o Pareiškėjo skundas perduotinas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo. Mokesčių administratorius, nagrinėdamas Pareiškėjo skundą iš naujo, turėtų, atsižvelgdamas į visus nurodytus Muitinės departamento sprendimo trūkumus ir surinkęs visą teisiškai reikšmingą informaciją, iš naujo spręsti klausimą dėl Pareiškėjo atsakomybės bei mokestinės prievolės įregistravimo jo atžvilgiu.

25. Svarbu pažymėti, kad, kaip minėta, nagrinėjamu atveju skola muitinei yra atsiradusi dėl muitinio sandėliavimo procedūrai taikytinų reikalavimų neįvykdymo. Todėl asmenys, kurie gali būti pripažinti už skolos muitinei sumokėjimą atsakingais skolininkais, yra išvardinti plačiai Sąjungos muitinės kodekso 79 straipsnio 3 dalies a, b ir c punktuose ir juose išskirtos trys galimų skolininkų kategorijos. Todėl, be kita ko, mokesčių administratorius, nagrinėdamas Pareiškėjo skundą iš naujo, turėtų, įvertinęs nagrinėjamos bylos aplinkybes, nustatyti ar Pareiškėjas gali būti laikomas solidariu skolininku ir pagal Sąjungos muitinės kodekso 79 straipsnio 3 dalies b punktą, nes kaip nurodė ESTT savo praktikoje, solidariosios atsakomybės sistema būtent siekiama šio veiksmingo skolos muitinei išieškojimo ir užtikrinti nuosavų Sąjungos išteklių apsaugą. Iš tiesų solidarumo sistema yra nacionalinėms institucijoms suteiktas papildomas teisinis instrumentas, siekiant sustiprinti jų veiksmus skolos muitinei išieškojimo srityje (2011-02-17 sprendimo *Berel ir kt.*, byloje C-78/10, 48 punktas, 2017-05-18 sprendimo „*Latvijas Dzelzceļš*“ VAS, byloje C-154/16, 88 punktas).

26. Dėl Pareiškėjo skundo motyvo, kad Muitinės departamentas nepagrįstai atsisakė stabdyti Pareiškėjo skundo nagrinėjimą iki bus priimtas procesinis sprendimas pagal Muitinės kriminalinės tarnybos atliekamą ikiteisminį tyrimą Nr. 02-4-00005-20, Komisija nurodo, kad Muitinės departamentas, nagrinėdamas Pareiškėjo skundą iš naujo, be kita ko, turėtų iš naujo vertinti ar ikiteisminio tyrimo metu nustatyti faktai ir faktinės aplinkybės bei teisinis jų vertinimas yra reikšmingi Pareiškėjo atsakomybės bei mokestinės prievolės įregistravimo teisėtumui ir pagrįstumui.

27. Pabrėžtina, kad MAĮ 155 straipsnio 4 dalies 5 punktas, numato, jog Mokestinių ginčų komisija gali perduoti skundą centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo. Taikant šią teisės normą, būtina atsižvelgti į MAĮ 155 straipsnio 4 dalies 5 punkto nuostatų aiškinimą, suformuluotą Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) 2008-02-14 nutartyje, priimtoje administracinėje byloje Nr. A-438-163/2008, taip pat šio teismo 2009-05-04 nutartyje administracinėje byloje Nr. A-438-563/2009. Šiose nutartyse LVAT konstatavo, kad „Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 5 punkte, nustatyta elgesio taisyklė, leidžianti Mokestinių ginčų komisijai prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės perduoti skundą centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo, yra tinkamai pritaikoma tik tuomet, kai

tokiam sprendimui priimti egzistuoja teisinis pagrindas. Paprastai toks pagrindas atsiranda, kai yra nustatomos teisiškai reikšmingos aplinkybės, kurios trukdo priimti teisėtą bei pagrįstą sprendimą dėl kilusio ginčo. Tokia situacija gali susidaryti nepilnai ištyrus visas reikšmingas bylai aplinkybes, be kurių yra negalimas pagrįsto sprendimo priėmimas ir kt.“. Taigi, kaip yra pažymėjęs LVAT, MAĮ 155 straipsnio 4 dalies 5 punkto nuostatų taikymas ir skundo perdavimas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo yra galimas tik tais atvejais, kai būtina naujai atlikti tam tikrus mokesčių administratoriaus kompetencijai priskirtus objektyvius veiksmus, susijusius su teisiškai reikšmingų aplinkybių, kurios trukdo priimti teisėtą bei pagrįstą sprendimą dėl kilusio mokesčio ginčo, pašalinimu (pavyzdžiui, surinkti papildomų įrodymų, iširti nenagrinėtas faktines aplinkybes, įrodymus ir pan.).

Kadangi nagrinėjamoje byloje mokesčių administratorius netinkamai grindė savo išvadas dėl Pareiškėjo laikymo skolininku muitinei pagal Sąjungos muitinės kodekso 79 straipsnio 3 dalies c punktą, netinkamai vertino ir ištyrė faktines aplinkybes, neatsižvelgė į ESTT išaiškinimus dėl Sąjungos muitinės kodekso nuostatų taikymo, todėl Muitinės departamento 2020-11-04 sprendimas Nr. 1A-207, kuriuo buvo patvirtinta Vilniaus teritorinės muitinės 2020-07-24 patikrinimo ataskaita Nr. 0VM320060M, kuria Pareiškėjas pripažintas solidariu skolininku ir papildomai apskaičiuoti 23516 Eur importo PVM, 98181 Eur akcizas, 6863 Eur akcizų delspinigiai, 1644 Eur importo PVM delspinigiai ir 36509 Eur 30 proc. dydžio mokesčių bauda, naikintinas ir Pareiškėjo skundas šioje dalyje perduotinas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, išnagrinėjusi Pareiškėjo skundą, atsižvelgdama į aukščiau išvardytas aplinkybes ir vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Panaikinti Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2020-11-04 sprendimą Nr. 1A-207 ir Pareiškėjo skundą perduoti centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Pagal MAĮ 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskusti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 straipsnio 2 dalį apskusti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, spręsdami mokesčio ginčą (arba mokesčio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkas	Evaldas Raistenskis
Komisijos narė	Edita Galiauskaitė
Komisijos narė	Rasa Stravinskaitė
Komisijos narys	Andrius Venius
Komisijos narė	Vilma Vildžiūnaitė